

Törekedj normális keretek közt szerkeszteni!

Gera Attila – Bi:fusion

Egy kis odafigyeléssel a nyomdai előkészítés során időt és idegvégződéseket takaríthatunk meg

Amikor a számítógépes szerkesztésben betekintést nyerhettem, akkor legelőször a vektorgrafikát tanulhattam meg. Nagy szerencsémre; mert aki tisztában van a „görbék világában” megtanulja, hogyan kell szépen szerkeszteni. Mit értek szép szerkesztés alatt? Tökéletes ívek, nincsenek felesleges vonalak, a grafika könnyen szerkeszthető. Íme egy példa egy kapott anyagról.

Bevezető a szerkesztés bugyraiba A szerkesztést két részre bontanám a következő példákon keresztül. A sajtó hirdetések leadásánál a következő buktatók merülhetnek fel. Eloszor a nyomdai méret tisztázása. Ezt azért írom le, mert még több év után is folyamatosan találkozom ennek a fogalomkörnek a hiányával (kinyomott sajtó anyagokon is). Egy hirdetés (vagy plakát, szórólap) három mérete: tükör, vágott és kifutó méret. A vágott méret az, amit a kezünkben tartunk. A kifutó azért kell, mert senki

Kitöltött grafika

Felesleges vonalak az objektumon belül

Tiszta grafika

A kitöltött grafikán nem látható semmi hiba. De amennyiben drótkeretes szerkesztésre váltunk, láthatóak az eredeti felesleges vonalak. Miért feleslegesek? Gondoljunk csak a direkt színes szita vagy a számítógépes betukivágásra. Amennyiben a vonalakat nem szednénk ki; teljesen hibás végeredményt kapnánk. Általában szeretik az Outline vonalakat használni, de elfelejtik bekapcsolni, hogy amennyiben átméreteződik a grafika vele együtt arányosan változzon a mérete (Scale with object). Ezért mindig érdemes a „layout” elfogadása után ezeket kontúrosan kiserkeszteni (Contour), így elkerülve az elozokban leírt hibaforrást.

nem tud vágógéppel úgy megvágni egy papírt, hogy ne villanjon ki a fehér szél abban az esetben, ha az

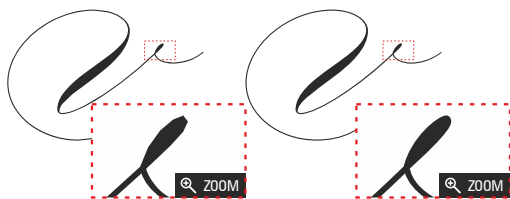
már? Jelen pillanatban az internet világában sok tízezer közül ingyen vagy a „finomabb falatokért”

tűzoltó őrzető tűzoltó őrzető

A kalapos betűkészlet visszavág

dollárban villámgyorsan hozzájuthatunk. A vásárolt font-okkal én még sohasem jártam rosszul.

A következő lépcső maga a kép. Mi az, amit kiemelnék? Még mindig felhívom a figyelmet az RGB mentes megfelelő ICC Profile-al rendelkező CMYK képekre a grafikus társadalom figyelmét. El kell felejtetni az RGB szélsőséges tartományait (élénk színek), mert egyszerűen képtelenség visszahozni nyomdai alapszínekkel (és valljuk be a Hexa színnyomás már a múlté; sajnos, azzal elég szépen vissza lehet szedni egy-két extrém értéket). Az érdekes még az, hogy amennyiben 3D programokat

Felnagyítva kiderül az igazság

is igénybe veszünk az elokészítés során, márt itt a Hexa tartományban is érdemes korlátokat támasztani, ha végeredmény color nyomtat. Nagyon fontos a méret megválasztása. Senkit nem érdekel a méret, mert úgy is Preview-t mutat csak a szerkesztő program, csak egy link van hozzá rendelve. Tényleg?! És akkor mi a helyzet, ha bele kell menteni az anyagba az eredeti képet és az feleslegesen túl nagy. Gondoljunk bele, egy A/4-es nyomtatba belemontodik egy 500MByte-os kép, ha rosszul van méretezve. Minek? Teljesen felesleges, csak a helyet pazarolja winchesteren, no meg elküldeni is nehézséges neten keresztül. Azért a Photoshop-nak is van egy felső plafonja 2GByte layer-es állományt

tud csak kezelni, azután feladja a harcot a bitekkel. Hol fordulhat egy ilyen elő? Mondjuk egy részlet gazdag (de alacsony felbontású) sok layer-ből álló óriási kiállítási stand esetében. Másik nagy kedvencem a különböző effektek (Lens, Transparency és társai) illetve óriási mennyiségű csomópont használata, na ezekbe térdel bele igazán a RIP, legyen az egy külön torony vagy egy szoftver. Hogyan? Az effektek amennyiben nem kezeljük megfelelően, egyszerűen csak fogja a RIP szoftver és felülbírálja (kihagyja, elhagyja, felülnyomja). Ha rengeteg csomópontot használunk (ez a nem tiszta szerkesztés) egy idő után eléri az értelmezhetőség határát. Lehet alatta brutál vas, még órák múlva is csak forog az óra, csak forog az óra és lehet nyomni neki egy Shutdown-t eredmény nélkül. Természetesen ajándékba megkaphatjuk mindig a hatalmas és felesleges *.tmp file-okat a merevlemezünkre.

Elokészítés mesterfokon, avagy óriási kockázat vállalás egy íven belül

De evezünk át a másik példára. A bonyolultabb nyomásoknál érdemes odafigyelni a következőkre: az alapanyag mérete, a Greifer mérete, a nyomás és fóliázás margója, terhelési erő, színek összetétele, a festék megválasztása, a papír kiválasztása, a nyomómu megválasztása, stancformák helyzete, prézelési összefüggések. Még bele sem mentem sem a LAB színtérbe, sem a papír ΔE értékének és a nyomdagépmester lelki állapotának elemzésébe. De lássuk hogyan is fest valójában egy ilyen anyag kilövése.

Lássuk a nyomás szemszögéből. A grafikai anyag két szélén erős tónusú képek, közöttük aránylag sárga flekk. A piros alsó sáv jelzi a Greifer távolságát. Nyomás közben egy ennyire részlet gazdag grafikát folyamatosan nyomom követni poloska és lehúzóadás nélkül igazi művészet. Miért nehéz ezt az anyagot fóliázni? Mert szinte maximálisan kihasználja az ívet. Azaz az oldalsó és felső értékeken alig van margó, így a fóliának nem igazán engedi meg, hogy bemozduljon, mert akkor a grafika nem kapja meg a

Ez a kilövés a nyomdagépmester, szítás, aranyozó, nyomdai vágó rémálma

Lássuk a nyomás szemszögéből. A grafikai anyag két szélén erős tónusú képek, közöttük aránylag sárga flekk. A piros alsó sáv jelzi a Greifer távolságát. Nyomás közben egy ennyire részlet gazdag grafikát folyamatosan nyomon követni poloska és lehúzóadás nélkül igazi művészet. Miért nehéz ezt az anyagot fóliázni? Mert szinte maximálisan kihasználja az ívet. Azaz az oldalsó és felső értékeken alig van margó, így a fóliának nem igazán engedi meg, hogy bemozduljon, mert akkor a grafika nem kapja meg a védelmet. A szítás akkor fogja a fejét, amikor ez a B/2-es ív elnyúlik a fóliázás után és rá kell állnia a forma lakkal. Ezt csak több menetben lehet elvégezni és csak igazán profik tudják ezt végrehajtani. Ha mindezt túlélte az anyag mehet az aranyozóba (Cyan színnel jelölve). Itt is kulcsfontosságú a nyúlás belekalkulálása, különben nem fog az arany a grafikával találkozni. Apropó az UV forma lakk nem találkozhat a fóliával, mert nem tapadnak

egymáshoz. Ha ez is megvan, jöhet a stanc (Magenta színnel jelölve). Ennyi nyomdai „attrakció” után az ív úgy érzi magát, hogy már a végsőkig feszítettük. Csak csúcskategóriás lézerrel készített és gépi hajtású forma stanc kerülhet szóba (néha 0.1mm-er számít), hogy megadjuk neki a kegyelemdöfést. Amikor széthullott darabjaira még egy utolsó mozzanat, amikor a nyomdai vágó felvágja a megmaradt darabjait. Az Ő feladata is nehéz. A formalakozott és kidomborított íveket nem lehet egyszerűen egy menetben elvágni, ugyanis felemelkednek. Ok is „nagyon szeretik” az ilyesfajta munkát...

További érdekességek:
vagy

<http://www.bifusion.net/nyomda/newspag>

